

ע"פ (ירושלים) 10188-05-24 - יחזקאל ורשויאר (עציר) נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 10188-05-24 ורשויאר(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90587/19

לפני כבוד השופטים ח' מאק-קלמנוביץ, מ' ליפשיץ-פריבס, א' סלע

המערער נגד יחזקאל ורשויאר (עציר)

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נדב שחם
מפרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

פסק דין

בפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת הבכירה ש' לארי-בבלי), הכרעת דין מיום 28.1.24 וגזר דין מיום 20.3.24, בת"פ 11085-07-20. בהכרעת הדין הרשיע בית משפט קמא את המערער בעבירות של היזק מיוחד לפי סעיף 453(ב)(2) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ובהתנהגות פסולה במקום ציבורי לפי סעיף 216א(4) לחוק. המערער כתב באמצעות מברשת וצבע על שער הרחמים שבחומת העיר העתיקה בירושלים את הכיתוב "השער הזה סגור יהיה כי יהוה בא בו". בית המשפט השית על המערער 6 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, כך שחודש אחד ירוצה בחופף וחמישה חודשים במצטבר. כמו כן הטיל עליו מאסר על תנאי על עבירת היזק.

הערעור הוגש על ידי סניגור, אולם בדיון ביקש המערער לייצג את עצמו, וכך היה. בהודעת הערעור טען ב"כ המערער כי לא התקיימו יסודות העבירה של היזק מיוחד, וכי המאשימה לא הוכיחה כי נגרם היזק מיוחד וכי מדובר ב"אתר עתיקות, בעל ערך תרבותי, דתי והיסטורי בהתאם לנטען בסעיף 3 לכתב האישום" (סעיף א' להודעת הערעור). לדבריו, לא היה מקום לבסס עובדות אלו אך על סמך דבריו של המערער, שאמר כי מדובר במקום שהוא "קודש קודשים גם לדידו".

בניגוד לטענת ב"כ המערער, הגדרת העבירה של היזק מיוחד אינה חלה דוקא על אתר עתיקות, וקיומו של אתר עתיקות אינו יסוד מיסודות העבירה. די בכך שמדובר בנזק שנגרם ל"דבר בעל ערך תרבותי, מדעי, היסטורי, דתי או אומנותי", ובענייננו ברי כי שער הרחמים הוא אתר בעל ערך דתי, תרבותי והיסטורי, כך שיסודות העבירה מתקיימים. לפיכך יש לדחות את הערעור על הכרעת הדין.

באשר לגזר הדין, אנו סבורים כי בית משפט קמא החמיר עם המערער יתר על המידה, הן בקביעת המתחם והן בעונש שהוטל עליו. התוצאה שבה על המערער לרצות בפועל 11 חודשי מאסר בגין כתיבת כתובת על שער הרחמים, אשר נמחקה תוך פרק זמן קצר, אינה הולמת את נסיבות המקרה. אנו ערים לעברו הפלילי של המערער, שזוהי הרשעתו השלישית בעבירות של היזק, וכן לקיומו של מאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו. עם זאת, מדובר בתנאי שהושת על המערער בגין עבירה ישנה מאד שנעברה בשנת 2011. נציין כי הפסיקה אליה הפנה בית המשפט קמא דנה במקרים בהם הועמדו הנאשמים לדין גם לפי חוק העתיקות, ובנסיבות בהן נגרמו נזקים משמעותיים, חפירות והרס שאינו בר תיקון לאתרי עתיקות, שלא כבענייננו. בנסיבות העניין אנו סבורים שניתן היה להסתפק בעונש מאסר קצר יותר, אשר יחפוץ במלואו את עונש המאסר המותנה, באופן שהמערער ירצה 6 חודשי מאסר בפועל.

הערעור על גזר הדין מתקבל, איפוא, כך שתקופת המאסר הכוללת שעל המערער לרצות תעמוד על 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ה, 09 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

חגית מאק-קלמנוביץ, מרים ליפשיץ-פריבס, אילן סלע, שופט
שופטת שופטת